

TANGO TIDENDE

Nr. 3 / 2007

Nyhedsbrev fra Tangoforeningen

Har du noget at berette om tango, så skriv til Tango Tidende. Det kan være en artikel, en rejsebeskrivelse, nogle betragtninger, et godt billede eller en tegning. Det kan også være rene annoncer. Alt, som har med tango at gøre, modtages med glæde og vil blive taget med i de redaktionelle overvejelser. Henvendelser sendes til: Mads Bruun Pedersen, Tyge Krabbes Vej 1, 2300 Kbh S.

Bestyrelse

Formand: Mads Bruun Pedersen, 3258 6448
e-mail: madsbruunpedersen@mac.com

Kasserer: Poul Ebbe Rasmussen, 3331 0107
e-mail: pebbe@rasmussen.mail.dk

Sekretær: Jane Engelund, 3116 7520
e-mail: jane_engelund@yahoo.dk

Bestyrelsesmedlem: Michael Porsborg Hansen,
3322 1199
e-mail: michael.porsborg@gmail.com

Bestyrelsesmedlem: Lars Lomborg,
2030 5925, e-mail: lars@tango-cph.dk

Suppleanter:
Henrik Gødsbøll, 2040 2297
Lotte Hyllegaard, 2729 4996

Redaktør: Mads Bruun Pedersen, e-mail:
madsbruunpedersen@mac.com

Layout: Marianne Hansen

Medlemskab
Kr. 180,00 om året inkl. blad
(Bank: BG Bank, Reg.nr.: 1551,
Kontonr.: 1-678-3528)
Abonnement: 1år/fire nr.: kr. 100,00.
Løssalg af enkeltnr.: 25,00 kr.

www.tangoforeningen.dk

Gengivelse uden særlig aftale er ikke tilladt.
Tango Tidende nr. 3/2007 (september 2007 –
9. årgang)

ISSN 1398-8484

Udgiver: Tangoforeningen

Forsidefoto: Tango på Axeltorv, august 2007. Foto:
Jørgen Vero, som vi takker mange gange for udlån
af billeder til dette nummer.

Indhold

Tangotanker og dansetærskler	4
Amazonerne er kommet for at blive... håber vi da!	6
www.tangoforeningen.dk	8
Tema: Tango, turisme og eftertangotanker	11
<hr/>	
Med tangosko i cykeltasken	12
Tangoeventyret i Istanbul	14
En tangooplevelse i Valencia	18
Seinen - en sommerdag i Paris	20
Stockholm - og tilbage igen	22

Annoncepriser:

1 side: 500,- kr.
1/2: 250,- kr.
1/4 side 125,- kr.

Deadline 2007:

1. december

Service, kontingent og medlemskort

Det skal være sjov, nemt og praktisk at være med i foreningen. Derfor har vi iværksat en række initiativer til det brug, og vi håber, I kommer til at få nytte af dem.

Mange kender sikkert til, at man – på trods af alle hensigter om det modsatte! – ikke kan huske, hvad ens dansepartner hed, med godt ansigtet. Eller man vil lige slå på tråden og aftale en øvetime, en tur på milonga eller til workshop, en ! Men hvor er telefonnumret eller mailen henne?

Den situation vil vi hjælpe jer – og os selv! – med at få løst. Her spiller hjemmesiden en central rolle. De nærmere detaljer om mulighederne, finder I en beskrivelse af i dette nummer.

Et af initiativer er, at registrering og ændring af medlemsoplysninger kommer til at ske via hjemme-siden. Den skulle gerne blive omdrejningspunktet for jeres kontakter med hinanden. Vi vil derfor opfordre jer til at sikre, at jeres oplysninger er opdaterede.

TangoTidende

Hvis man som par kun ønsker at modtage ét eksemplar af TangoTidende – eller hvis man foretrækker at læse det online via hjemmesiden – så er der nu mulighed for via jeres medlemsoplysninger at fravælge modtagelse af bladet pr. post. For de af jer, der fortsat ønsker at få bladet bragt ud med 'fodpost', er det vigtigt, at I sørger for, at adresseoplysningerne er korrekte.

Mails

Der kan undertiden være behov for at få informationer ud til jer som medlemmer hurtigt. F.eks. vejrmeldinger ved afholdelsen af den årlige udendørsmilonga eller andre arrangementer. Derfor er det vigtigt, at I sikrer jer, at den mailadresse, I har angivet, stadig er den korrekte. Mails fra foreningen vil blive sendt fra en af følgende to adresser:

- kassereren@tangoforeningen.dk
- info@tangoforeningen.dk

Så er det op til den enkelte, hvordan man vil sætte sit spamfilter op.

Opkrævninger

Der vil fremover ikke blive udsendt girokort i forbindelse med opkrævning af medlemskontingent. Derimod vil der i december måned blive udsendt en mail med oplysninger om kontingentbetaling for det kommende år. Betalingsfristen er den 31. januar.

Medlemskort

Medlemskort, som er jeres middel til for eksempel at få entrerbilletter på de af byens milongaer, som samarbejder med Tangoforeningen, udstedes to gange årligt:

- 1. kvartal – til eksisterende medlemmer
- 3. kvartal – til nytilkomne medlemmer

Medlemskortet udsendes sammen med TangoTidende (og selvfølgelig separat til de af jer, som måtte have fravalgt at få bladet med posten).

Tangotanker og dansetærskler

Af Annie Nikolajsen

Så står jeg der på milongaen – med jættag og dansesko i tangoens mekka, Buenos Aires.

Et overflødigshorn af guldbelagte søjler og prismelysekroner byder mig velkommen, og de argentinske toner bølger mig i møde. Støttestrømperne ligger trygt og godt i bunden af kufferten.

Jeg når ikke at blive nervøs, før den første duknakkede herre stiler lige over mod mig. Med øjne, der er lyse som en vinterblå himmel og et venligt smil, byder han mig op. På stiletterne vover jeg mig ud under prismernes blege lys. Det må være begrænset, hvad en 85-årig argentiner kan kaste mig rundt i af ochoer og andre spjæt.

På dametoiletet føler jeg mig fri, der snakkes og hvines og grines højt. Jeg går tit derud og kommer på god fod med tissekonen. En barmfager, blonderet skønhed. På bordet foran hende ligger der et væld af læbestifter, pudderkvaste, kindrødt og flaconer med berusende dufte. Her kommer vi kvinder ud og skifter ham for et par pesos. Et ekstra lag farve på læberne og forførende parfumer bag ørerne.

Modløshed og tærskler

Tilbage i Danmark sniger modløsheden sig ind på mig, jeg lærer aldrig at danse tango. Jeg forstår, at gode danse mænd på milongaerne ikke bruger hele deres tid på en nybegynder, men genkend mig på tangoaftenerne, som jeg blev genkendt på milongaerne i millionbyen Buenos Aires, både i elevatorene, på toiletterne og i salonerne. Byd mig op, kys mig på hånden og dans med mig, nu hvor jeg har fået Gardel, Piazzolla og den argentinske bandoneone i blodet.

Sådan følte jeg det for et år siden, da jeg indtog de danske milongaer. Nu bruger jeg mere tid i dansesalonen end på dametoiletet.

Mit store gennembrud oprinder en mørk vinteraften efter mange forberedelser hjemme. Et varmt bad tidligt på eftermiddagen, så de blussende kinder når at blegne. Min tøjstil signalerer, at jeg i aften træder over tærsklen til de øvedes univers. Dramatisk sort opslidset nederdel, kraftig mascara og Dior bag ørerne. Kontrollerer, at ingen næsehår rager ud.

Hjertehop og bølgetop

Og der står han, den gode danser og byder mig op. Mit hjerte hopper. I hans favntag mærker jeg gulvet, jeg fornemmer himlen, jeg tager imod hans impulser. Bag de lukkede øjenlåg skifter lyset styrke, som vi bevæger os rundt i rummet. Nu slår kulden ind fra et åbenstående vindue. Jeg hører musikken tæt på. Miraklet sker, jeg glemmer at hoppe, jeg danser tango.

Fyldt af beruselse og endorfiner sidder jeg og nyder de andre dansende. Der er et par, jeg ikke kan få øjnene fra. De glider som en damper stille gennem vandet. Bruger bølgetoppen til stop og små trin, derefter djævelsk hurtige legende skridt fremad. Efter min gode dans tør jeg en dag snige mig langs væggen, stille mig foran damperen og tilbyde mig som agterstavn de næste par sømil eller tre.

Tre bud

Nu har jeg opstillet mine egne tre bud:

- Nik og hils på alle, jeg ved, jeg har set før.
- Lær et nyt fornavn på hver milonga.
- Læg mærke til, om nogle ser fortabte og nye ud og hils på dem eller tal med dem.

En beruselse om dagen holder lægen fra døren, så de dage, hvor jeg ikke er fortunlet og høj af tango, bliver jeg nødt til at ty til champagne, film, sex og bøger. 🍷

*Tango på Axeltorv, august 2007.
Foto: Jørgen Vero*

Amazonerne er kommet for at blive ...håber vi da!

Af Helle Jørter

Jeg har luret på det i flere år. Efter – desværre – somme danseaftener i løbet af ni år, hvor jeg selv eller andre damer er gået nedtrykte hjem, fordi de enten ikke bliver budt op overhovedet! – eller i dét omfang, de gerne vil. Eller bliver afvist på ret brutale – eller lad os høfligt sige, ubetænksomme – måder af nogle herrer. Eller fordi nogle af de gode, ombejlede førere ”leger praktika” på milongaer, hvor der ikke er lige antal af førere og følgere, og danser tilstedeligt længe med én dame, mens andre næppe har rørt gulvet.

(Indrømmet: Det er ikke sikkert, at vi damer selv vil have solidarisk øje for medsøstre, der varmer bænke, hvis vi selv er ”den udvalgte” hin aften. Og hvordan skulle vi dog også kunne holde øje...med lukkede øje?)

Nej, det er og bliver fortrinsvis førernes fælles ansvar, at følgerne har en god aften på de traditionelle milongaer. Og en del herrer er skam fine og hensynsfulde.

Damebud

Men jeg har krympet mig, når der er blevet kaldt til ”dame-opbydning” én gang i løbet af en milonga. For det første finder jeg det

absurd, at det ikke drejer sig om et længere tidsrum, f.eks. en time eller to.

For det andet har pint mig at se det gemdemarked og den kamp om gode herrer, der opstod, så min barndoms danseskole med altid for få drenge blinkede for mit indre øje – eller udsalgskaos i et stormagasin. Uværdigt. Og herrerne bliver såmænd helt ilde berørt over ikke at kunne tilgodese flere damer på én gang – eller alenlange balkort opstår. Som måske så skuffende nok ikke indfris den aften af forskellige grunde.

Efterhånden som der er dukket så mange dansesteder op i København, tænkte jeg, at nu må der være plads til en milonga, hvor damerne først og fremmest byder op. Yderligere motivation er, at jeg selv holder rigtig meget af at danse udendørs, og at udbuddet af sådanne milongaer er skrænket ind, siden The Volvo Amazon forsvandt. Så jeg puslede i flere år med, at en dag ville jeg lave AmazonTango.

Reaktionerne

Det har været en usædvanlig vanskelig sommer at danse ude i. Debutten fandt sted d. 1.

juli, og der har været både sus i skrøtterne og regndans og aflysninger. Men når AmazoneTango er blevet til noget, har det været rart. Og jeg får rigtig mange tilkendegivelser med glæde, taknemmelighed og opbakning til konceptet fra især kvinderne, ja. Jeg er lidt skuffet over, at der ikke er flere herrer, som "tør." Eller gider. Eller hvad?? Især rutinerede herrer, desværre. Er endda stødt på nogle få deciderede "fobier" og ubehag, blot ved tanken om AmazoneTango – forbløffende...

Så tillad mig at runde af med udtalelser fra nogle af de brave mænd, som har deltaget:

"Jeg var lidt nervøs ved, om konceptet ville påvirke selve dansen, men det sker jo slet ikke. Og jeg må indrømme, at det er en befrielse bare at sidde og slappe af og lade sig byde op – ikke at behøve at spekulere på, om denne eller hin dame nu har fået danset, eller om jeg nu har overset nogle på det indre balkort eller...det giver en enorm ro."

Bemeldte danser lignede en kat, der havde labbet en skål fløde i sig og henrykkede

damerne ved enormt kært at svare "Ja tak", når han blev budt op næsten nejende!

Lærerige modsatte roller

En dame siger: "Det er enormt fedt at sidde og nyde sin kaffe, snakke, og når så den der nagende orm dukker op: "Kommer der da for f..... ikke snart én og byder mig op?", så at komme i tanker om: "Nå nej, jeg sidder jo ned, fordi jeg selv har valgt ikke at byde nogen herre op!! Og om lidt vil jeg måske gå hen og byde ham dér op, hmm."

Flere af begge køn har givet udtryk for, at det er kolossalt lærerigt at prøve den modsatte rolle med dens fordele og ulemper. Så indlevelsen kan blive større på de øvrige milongaer, som sandsynligvis fortsætter med det gamle mønster.

Men jeg kunne godt finde på at fortsætte med AmazoneTango, for behovet er der efter min mening. Hvis altså nogle flere førere vil være med på eksperimentet. 🍷

hj@freelanceriet.dk

www.tangoforeningen.dk

Vi arbejder på at gøre Tangoforeningen og dens arbejde mere synligt. Dels ved at arrangere festival, dels ved at trykke postkort, som kan deles ud på cafeer. Seneste skud på stammen er en opdatering af foreningens hjemmeside.

Takket være en stor indsats af Henrik Gødsbøll har foreningen nu fået en tiltrængt opdatering af hjemmeside. Den har fået et nyt flot design, der følges op af postkort, banner mm., som vi kan bruge til de forskellige arrangementer. Alt dette er selvfølgelig for at profilere foreningen og vise medlemmerne, hvad de får for pengene.

Hjemmesiden

Hjemmesiden kan selvfølgelig benyttes af alle. Men for at få adgang til alle de informationer og muligheder, der findes derinde, skal man naturligvis være medlem. Som medlem er du oprettet som profil. I den profil kan du

ændre/opdatere din adresse, mailadresse mm. Og så har du mulighed for at lægge et billede op. Derefter kan du søge efter andre medlemmer. Hvorvidt du ønsker, at disse informationer skal være synlige for andre, bestemmer du selv. Men selv om du ikke ønsker at være synlig, beder vi dig alligevel opdatere din profil, da vi bruger disse informationer, når vi skal fremsende TangoTidende mm.

Nu har du som medlem fuld brugsret over hjemmesiden. Du kan skrive indlæg til debatforum eller lægge links ind til interessante artikler, som du vil dele med andre dansere. Og så vil TangoTidende også komme i en digital udgave, som du kan læse på nettet. Det vil også være muligt for dig at kontakte bestyrelsen via hjemmesiden. Siden har mange anvendelsesmuligheder, og vi håber, at I vil bruge den flittigt.

Bestyrelsen

Sådan kommer du i gang.

1. Gå ind på siden www.tangoforeningen.dk

2. Vælg "Login" i menuen i toppen.

3. Brugernavn er dit medlemsnummer. Adgangskode er dit fornavn (bemærk: der skelnes mellem store og små bogstaver)

Dit medlemsnummer står sammen med dit navn på forsiden af den kuvert, som dette nummer af TangoTidende kom i. Hvis du har mistet den, kan du kontakte Kassereren under "Kontakt" på hjemmesiden.

4. Nederst til højre på siden finder du et link til administrationssiden. Ved at klikke her, kommer du til et administrationspanel, hvor du kan få adgang til dine private data.

5. Når du er logget på, kan du til højre i Menuen vælge *Konto*. Så kommer du ind på den side, som indeholder dine data. Her vil vi anbefale, at du ændrer brugernavn og adgangskode. Vi vil også bede dig om at

checke, at din adresse, e-mail m.m. er korrekt. Her kan du også lægge et billede af dig selv på, samt tilføje en lille dansebiografi, hvad der kan være meget nyttigt for andre medlemmer, når de benytter søgefunktionen.

6. Du kan også vælge menupunktet *Søg medlemmer*. Her vil du kunne finde oplysninger om andre medlemmer. Andre medlemmer vil også kunne finde dig med adresse og telefonnummer. Men din e-mail vil ikke være synlig for andre end bestyrelsen. Hvis du ønsker at være anonym, har du også mulighed for at vælge det.

7. I menupunktet *Tilføj artikel* kan du skrive en artikel, et debatindlæg eller lign. Og du kan altid vende tilbage og redigere i egne artikler.

Vi håber, at du vil finde siden anvendelig. ■

Tema:

Sommertango på Axeltorv, august 2007. Foto: Jørgen Vero.

Tango, turisme – og eftertangotanker

Der er meget, der drager ved tangoen: musikken, dansen, intensiteten og nærheden mellem danserne. Det opdager man hurtigt, når man først har forvildet sig ud i den underskov af danseundervisere, workshops, milongaer, festivaler og tangoballer, som tangoscenen består af.

Men tangoen kan også noget andet og mere end at berede en oplevelser af forskellig art – til begejstring og frustration. Den kan føre rundt i verden, hvor den – fordi den er et ordløst sprog, og fordi Internettet er en bekvem 'dime' til at søge oplysninger gennem – giver anledning til sjove og til tankevækkende møder uden for de vanlige tangovandingssteder herhjemme.

I dette tema har vi få en række entusiastiske dansere til at skrive om deres oplevelser med tango i sommerens løb under rejser i udlandet. Det er der kommet en stribe beretning ud af, som viser, hvor ens – og dog forskelligt – vi gebærder os på dansegulvene rundt om i verden. 📄

Mads Bruun Pedersen

Med tangosko i cykeltasken

Af Else og Allan Krasnik

Skal man medbringe tangoskoene på cykeltur i Irland? Hvert gram tæller, når cykeltaskerne skal pakkes, kun de letteste T-shirts medbringes, og sommerens krimi skal helst være skrevet med små bogstaver på tyndt papir. Men søgningen på nettet førte frem til www.dublintango.com med oplysninger om mange dansemuligheder i Dublin, så skoene kom med.

Irland er et land fyldt med musik. Fra pubberne strømmer sang og musik ud, selv i de mindste flækker er der hyppigt gang i den musikalske aktivitet på den lokale pub, hvor tonerne fra violiner, guitarer, harmonikaer og trommer sammen med rigelige mængder Guinness fra fad skaber en særlig stemning. Men hvor de irske toner i de små landsbyer

blander sig med fuglefløjt, brusen fra havet og "mæææhen" fra de utallige får, skal de i Dublin konkurrere med en infernalsk larm fra busser, biler, byggearbejder og masser af mennesker overalt. Og så – hvilket under – med tangorytmer fra aftenens milonga. Hvis man da ellers kan finde frem til den.

Rundt om rotunden

Den første aften i Dublin var det The Pillar Room i The Rotunda på Parnelle Square West, som var målet. Her var undervisning for begyndere først på aftenen, for øvede umiddelbart efter og fra kl. 9.15 milonga. Ingen bar – drikkevarer skal medbringes. Parnell Square var ikke vanskelig at finde med lidt hjælp fra flinke forbipasserende, men hvor var The Rotunda? Efter et par runder så vi navnet: THE ROTUNDA stod med store bogstaver over indgangen til et stort bygningskompleks, som viste sig at være et hospital. Indgangen førte ind til skadestuen, og på vej til skranken gennem venteværelset med benbrud, sårbandager og travle sygeplejersker så vi skiltet til The Pillar Room. Videre gennem skadestuen – og ud i gården, hvor svage tangorytmer trængte ud af en stor, lys bygning. Her var hospitalets festsal – og aftenens milonga.

Sommertango på Axeltorv, august 2007.

Foto: Jørgen Vero.

Venlig modtagelse

Modtagelsen var hjertelig, gulvet rummeligt og en lille skare på vel omkring 20-25 personer befandt sig spredt i lokalet eller på dansegulvet. De fleste lidt ældre (som os selv) i afslappet påklædning, småsnakkende og tydeligvis gode bekendte. Alle var yderst venlige og imødekommende, som overalt blandt folk i den aldersgruppe på gaderne i Irland. Flere kom hen til os for at høre nærmere, hvor kom vi fra, hvor skulle vi hen, og med gode råd til rejsen videre ud i Irland. Musikken var varieret og mest præget af nyere tangonumre, Gotan Project og lignende. Inden midnat var fornøjelsen slut, og musikudstyret pakket ned.

Danselyst

Næste aften var målet Wynn's Hotel, som til gengæld var let at finde. Midt i byen på Lower Abbey Street tæt ved floden lå det fine, ældre hotel med pub i stuen og en fin sal med fløjlsbelagte vægge, et langt smalt gulv med søjler langs siderne og et energisk argentinsk underviserpar, som var ved at slutte undervisningen, inden milongaen åbnede præcis 21.40.

Blandt de vel 50-60 tangodansere genkendte vi ingen fra aftenen før, aldersniveauet var tydeligvis lavere – og ud over et venligt goddag, var der ingen spontane henvendelser. Den berømte irske imødekommenhed er nok især et kendetegn blandt de lidt ældre – det samme oplevede vi på resten af rejsen.

Men danselysten fejlede ikke noget, det smalle gulv var fyldt op, og de faste rytmer

Sommertango på Axeltorv, august 2007.

Foto: Jørgen Vero.

fra den ældre tangomusik dominerede her. Fyldte pints med højt ølskum blev hentet i pubben i stueetagen og behændigt båret op i det godt fyldte danselokale. Danseniveauet var vel som det ofte ses i København, nok med færre rigtig gode dansere blandt irerne.

Skoene brugt

Med sko og paraply under armen forlod vi Wynn's Hotel og glædede os over, at vi havde fået god brug for skoene, mens den nyindkøbte paraply næsten ikke kom i brug. Begge dele forblev stort set i cykeltaskerne de følgende 14 dage, hvor turen gik langs kysten i det sydvestlige Irland. Her skinnede solen det meste af tiden, vilde fuchsia blomstrede overalt langs vejene, og bjergsiderne var grønnere end den mest pralende turistbrochure.

Med lidt held kunne vi nok have fået danseskoene i brug igen – mange steder i Irland danser mange stadig de traditionelle irske set-danse i pubs og forsamlingshuse. Men det gemmer vi til vores næste tur til Irland, hvor skoene uden tvivl får en sikker plads i bagagen. ■

TANGOEVENTYRET I ISTANBUL

Af Berna Nielsen

Da det bankede på døren til mit hotelværelse, var klokken langt over midnat. Jeg stod ud af sengen med søvnige øjne og åbnede. Nina, Nicolai og Helge stod lige uden for og smilede til mig. Jeg var rejst til Tyrkiet 2-3 uger forinden, og vi havde inden da aftalt at mødes i Istanbul til den 4. Internationale Tango Festival.

Festivalen løb fra den 5.- 8. juli og blandt de mange spændende deltagere, havde vi

fornøjelsen af at være sammen med danserne Sebastian Arce/Marianna Montes, Celine Ruiz/Damian Rosenthal, Adrian Veredice/Alejandra Hobert og Pablo Villaraza/Dana Frigoli, som præsenterede deres pragtfulde danseopvisning, imens Orkestra Tango+ fra Ankara og Orkestra Istanbul Academia Project fra Istanbul kælede for vores sjæle med deres fantastiske musik.

Vi havde kun en dag i begyndelsen og en

Milonga i de smukke sale i Sultan Paladset, Istanbul. Foto: Berna Nielsen.

Første aften i Daylan Klub ved den udendørs pool. Foto: Berna Nielsen.

dag i slutningen af festivalen til sightseeing i Istanbul. I denne fantastiske by kan man ellers nemt bruge flere uger og alligevel mangle at se en hel del seværdigheder.

Dagen efter vores første sightseeing tog vi hen til Dalyan Klub og meldte os til festivalen. Der mødte vi Camilla. Samme aften kom Bernaditte, og dermed blev vi i alt seks deltagere fra Danmark.

Første aften var der milonga ved den udendørs swimmingpool i Dalyan Klup. Det var en fantastisk flot sommeraften. Orquestra

Tango+ med deres to solister spillede utrolig smuk musik – deres anderledes fortolkning af fødselsdagssangen var en fryd for ørerne. Til deres toner fik vi fornøjelsen af undervisernes optræden i en samlet danseopvisning.

Sultantango

Den næste dag blev milongaen danset i Adile Sultan Paladset. Jo, I hørte korrekt, milongaen blev danset i et palads. Hvor mange af jer har nogen sinde danset i et palads? Det skal bare opleves.... Paladset var i to etager og havde den smukkeste udsigt over Bosporusstrædet.

Som en ekstra gave, specielt for os, fik vi den aften set en af de smukkeste solnedgange i Istanbul. Gik man indenfor og så de flotte loftmotive og vægmalerier, følte det som om, man trådte ind i en helt anden verden. Det var en fantastisk aften, og jeg fik danset med mange dygtige dansere. Solen var ved at stå op, da vi kom tilbage til vores hotelværelser. Heldigvis havde vi sørget for

Alle festivaldeltagerne blev foreviget på et gruppebillede den sidste aften. Foto: Berna Nielsen.

at arrangere transport til og fra milongaerne, så vi undgik den stress.

Stationstango

Den tredje aften skulle milongaen danses på den historiske togstation Haydarpaşa Garı. Denne station blev bygget i 1908 og var tænkt som endestationen for Bagdad-ekspressen.

Stationen, som stadig er i brug, ligger lige ved vandet og er en utrolig smuk bygning. Her gik Orkestra Istanbul Academia Projekt på scenen. Det var første gang, jeg hørte det spille, og de formåede den aften at gøre mig utrolig stolt af at være tyrker.

Da orkesteret begyndte, ændrede alting sig. Alle de tilstedeværende satte sig ned over alt på dansegulvet og lyttede bare til musikken. Det første, jeg lagde mærke til ved

musikken, var lyden af en ney. Ney er et meget gammelt tyrkisk musikinstrument. Det er bygget af siv og er faktisk et af de første musikinstrumenter, der er blevet lavet. Det har været brugt af mennesker i mange tusinde år. Ney'en har en meget blød og naturlig lyd og er derfor en fryd for alle sjæle.

Blandt de andre instrumenter, man kunne høre dem spille på, var der en bendir (et andet musikinstrument, der lige som ney bruges til at spille klassisk tyrkisk musik), og der var trommer, violiner og selvfølgelig bandoneon.

Det, der berørte mig allermost, var oplevelsen af at høre tyrkiske instrumenter spille tangomusik – og på en så mesterlig måde, at alle de tilstedeværende lyttede, som om de var sømmet fast på deres stole. Jeg har svært ved at udtrykke mine følelser ved denne fan-

Sejltur i Istanbul blev der også tid til for danskergruppen. Foto: Berna Nielsen.

tastiske oplevelse, og jeg ville ønske at høre dem spille igen.

Tango til afsked

Vores sidste milonga var på Dalyan Klup, men denne gang indendørs. Det var også virkelig godt. I skal endelig ikke tro, at jeg glemmer DJ'ene. De var utrolig gode under hele festivalen.

Den sidste aften var også pragtfuldt. Jeg fik danset hele natten med en rigtig dygtig partner.

Da aftenen var ved at slutte, kunne man se folk begynde at tage afsked med hinanden.

Til festivalen var der kommet 200 deltagere fra 34 forskellige lande. Derudover kom der også mange fra forskellige tyrkiske byer. Til sidst kunne vi ikke tælle, hvor mange deltagere, der var kommet.

Ved slutningen af aftenen, hvor alle tog afsked med hinanden, blev der taget billeder, udvekslet telefonnumre, e-mails og adresser. Alle inviterede hinanden til deres respektive lande. Efter at de sidste knus og de sidste aftaler var truffet om at mødes ved den næste festival i Istanbul, skiltes man.

Shop amok og mågedyk

Vores sidste dag tilbragte vi på øerne. Her er ingen motorkøretøjer tilladt, og cykler og hestvogne er de eneste transportmidler, der findes. Vi kørte i en vogn, trukket af to heste, og nød blot den fantastiske udsigt.

Bagefter tog Nina og jeg ud på en typisk pige-indkøbstur, hvor vi virkelig satte Nicolais og Helges tålmodighed på prøve. Derefter

Milonga i Istanbul under nattehimmelen. Foto: Berna Nielsen.

sad vi lige ved vandet med vores indkøbsposer spredt omkring os og spiste fisk, mens mågerne fløj omkring.

Når vi nu taler om mad, så må jeg huske at nævne vores sene "mellemmåltider" – som Helge plejede at kalde dem. Efter milongterne og på de mest ukristelige tidspunkter, var vi altid skrubsultne. Under disse "mellemmåltider" fik vi maverne fyldte med masser af dejlige tyrkiske retter, som man næsten stadig kan smage.

Det var et fantastisk stort og pragtfuldt arrangement. Alt forløb som det skulle. Intet glippede, og vi blev mødt med venlighed og smil alle steder, vi kom. Vi ses til næste år, og forhåbentlig med en endnu større deltagergruppe fra Danmark. 🇩🇰

En tangooplevelse i Valencia

Af Jane Engelund

Efter syv år i tangoens verden er jeg kommet til den erkendelse, at det er nødvendigt at lære at tale spansk. Når man f.eks. i Buenos Aires småsludrer mellem dansene, så har det sin begrænsning kun at kunne fortælle, hvad man hedder, og hvor man kommer fra. Verden bliver betydelig mere interessant, når man kan kommunikere med folk.

Så igang med et nyt sprog. Efter et års studier herhjemme besluttede jeg at tage et tre ugers sprogkursus i Spanien. Efter lidt søgning på nettet, kastede jeg – fuldstændig irrationelt – min kærlighed på Valencia, som ligger midt nede i Spanien – ud til Middelhavskysten.

Flotte strande og gammel bydel

Valencia er en by med ca. 770.000 indbyggere. Byen har et meget behageligt klima, hvor temperaturen ligger på ca. 31-32 grader, mens Sydspanien var oppe på de omkring 40.

Valencia udmærker sig ved at have nogle meget flotte strande og en stor gammel bydel med en meget interessant historie, der strækker sig tilbage til det 7. århundrede, hvor bl.a. araberne satte deres præg på bybilledet. En meget smuk by.

En god måde at komme rundt i byen på er ved at leje en cykel. Dog skal man færdes med stor forsigtighed, da man i Valencia ikke er vant til mange cyklister. Man cykler f.eks. ikke på vejene, men på fortorvene, blandt fodgængerne! Nogle steder er der malede cykelstier på fortorvene, men her går fodgængerene også. Når folk krydser cykelstierne, kigger de heller ikke efter cyklister, så cykling skal foregå i et rimeligt adstadigt tempo og med stor opmærksomhed. Cyklister regnes ikke rigtig som trafikanter.

Bingo - tango

Men selvfølgelig skulle tangoen ind i billedet. Det er jo pragtfuldt, at tangoen er en global aktivitet. Jeg har den vane at søge på tango på mine rejsemål, og har således selvfølgelig danset tango i Buenos Aires, men også i Australien, Kina, Berlin, Sitges i Spanien og Paris, så bingo, søgningen på tango i Valencia gav også resultat. Der var en kontaktadresse, og ved henvendelse fik jeg oven i købet et telefonnummer, jeg kunne ringe til.

Så den første søndag i Valencia blev jeg hentet af Eladio, og blev derved præsenteret for hans venner på milongaen. En meget positiv oplevelse med mange gode danse, bl.a. med en argentinsk tango underviser, Ri-

cardo. Desuden fik jeg et par gode venner, som weekenden efter inviterede mig med til en tangofestival i Tarazona, 400 km fra Valencia.

Forskelligheder

En meget spændende festival – med ca. 400 dansere fra hele Spanien. Det, der var meget forskelligt fra vores festival, var, at man gik til koncert og lyttede til orkestrene og bagefter dansede til cd-musik. Orkestrene var "Les Fleurs Noirs" og "Sexteto Andorinha og Sergio Gobi". Lærerparrene var Ismael Ludman & Maria Mondino samt Luis Bruni & Pascale Coquigny. Specielt Ismael Ludman & Maria Mondino gav en fantastisk opvisning med en meget stor indlevelse og følsomhed i deres dans. Når man har set mange opvisninger, så skal der efterhånden meget til for at begejstre, men jeg kan klart anbefale Ismael & Maria Mondino.

Således mættet af fire tangodage med mange danse og meget spansk, gik turen atter til Valencia, hvor jeg genoptog min "hverdag" med fire timers spanskundervisning hver dag.

Og for at holde tangoen lidt varm indtil weekendens milongaer fik jeg et par privattimer hos de argentinske tangolærere Ricardo & Inez. Meget søde mennesker, som også tilbød, at jeg kunne følges med dem på milongaerne. Det var utroligt rart og gjorde, at jeg følte mig "hjemme".

Så hurra for tangoens verdensomspændende udbredelse og hurra for Internettet, som gør det let at finde kontakterne rundt omkring i verden. ■

*Tango på Axeltorv, august 2007.
Foto: Jørgen Vero*

Seinen en sommerdag i Paris

Foto: Marianne El-Nagdy

Af Marianne El-Nagdy

Det er en sand fornøjelse at danse ved Seinen i Paris, en fornøjelse, som alle danseglade tangoelskere bør prøve.

Jeg var taget til byen på ferie, for at få noget ny inspiration og opleve noget nyt. Og mon ikke det lykkedes. Mit hjerte blev da fyldt med dejlige minder og fuld af beundring for dette folk. Man bliver simpelthen forelsket i Paris.

Jeg oplevede to dansesteder – La Latina og Seinen – hvor især dansen ved Seinen er en speciel oplevelse. Dansen foregår ved Quai de la Saint Bernard og er aktiv fra maj til september. Denne sommer var der ikke så meget på grund af regnen. Men jeg oplevede da to dejlige aftener der.

Et dejligt bevis på, at tangoverdenen er lille, og at man kan møde hinanden på tværs af grænserne, fik jeg igen bekræftet. Jeg mødte

endda dansere, som jeg havde mødt tidligere i København.

Som jeg bemærkede første gang, jeg dansede i Paris, så er vi i bund og grund meget ens, og der findes en 'Michael', en 'Bo' og en 'Peter' alle vegne. I Paris hedder de bare 'Michel', 'Pierre' eller 'Jean Claude'.

Arena ved floden

At danse ved Seinen er en dejlig oplevelse med vandet, atmosfæren, lyset og udsigten. Her danses i arenaer, som ligger den ene efter den anden. Det ene sted er der tango, det næste salsa og det tredje rock'n roll eller musikalske sammenkomster.

Taskerne lines op langs kanten til vandet, bundet til en kæde. Der sidder en DJ, som ændres aften efter aften. Dansen foregår i denne arena, med en tretrins kant, rundt langs den.

Her sidder man som perler på en snor.

Når man møder op, blive man hurtigt inviterede indenfor i form af den varme, som man møder, og den interesse der vises for en. Man bliver hurtigt inviteret op til dans, og sidder ikke lang tid ad gangen, kun nok til at få noget vand.

Det slår én, hvor velkommen man føler sig, og hvor hurtigt Paris kommer ind under huden på en, og man føler sig hjemme, når man møder op til et sådant tango arrangement.

Forskellig praksis

Tandaer og Cortinaer er ikke ligefrem praksis, og det afgrænsede antal danse per person, oplevede jeg heller ikke. Det er ikke kodeks. Trods det, at vi er så ens, så var der alligevel en ting, som slog mig. De danser anderledes end os. De bruger næste alle sammen trin 1 som udgangspunkt for deres dans. Dette

gjaldt også garvede dansere. Det siger sig selv, hvordan det så kan gå, når alle skal tilbage på et ovalt gulv, som er blevet rundt i løbet af aften.

Deres Milongadans indeholder ikke ét eneste milongatrin, men er mere en tango i fast motion. Og det lå så indgroet i dem, at det næsten må betragtes som en del af deres skoling. Musikken bruges som vejledning, men der danses efter serier og trin, uanset om det passer til musikken eller ej.

Men så var der også de få excellente dansere, som jeg heldigvis fik fornøjelsen af flere gange. Alt andet lige, så er det en oplevelse, som alle tangodansere bør tage sig. Det er helt vidunderligt. ■

Milonga i arenaerne langs Seinen. Foto: Marianne El-Nagdy.

Stockholm – og tilbage igen

Fortællingen om livet mellem ekstasen og hverdagen - og hvad der sker, hvis man snurrer for lang tid om sig selv

Af Camilla Wøldike

Dette er fortællingen om lidt af hvert. Måske mest af alt er det en refleksion over tangoens ekstatiske karakter og livet i hverdagen. Mest af alt handler det om at holde balancen. Eller blot forsøget på at samle tankerne efter en lang tangorus. Derfor starter det hele med slutningen. En weekend i Stockholm til Tango 59 degrees-festival og mange timer i en bil.

Efter en fantastisk sommerferie på tre uger, der indebar tangofestivaler i Sitges i Spanien og Istanbul i Tyrkiet samt en tango-maraton i Lomma i Sverige, fandt jeg atter mig selv foran computeren, og det var sikkert at mærke, hvordan min nyoptrænede tango-krop igen faldt tilbage til en tilstand, der mest af alt fyldtes af opgaver og deadlines. Kontrasten til en sommer bestående af dans, kultur og afslapning var en anelse overvældende. Derfor var jeg ikke længe om at beslutte, at jeg måtte til Stockholm og danse – igen. Sommerens tango-euforisme lå stadig som en film over min hud, og mine tanker bevægede sig i en slags tangorus.

Afsted

Så vi tog afsted. Fredag til søndag. I en bil. Syv timer derop fredag og syv timer hjem søndag, og en lørdag, hvor vi alle var blege af den lange køretur og sene dans. Turen derop gik fint. Landskabet skiftede langsomt karakter, alt imens vi tænkte på de danse, vi endnu ikke havde danset. Og det var en vellykket tangofestival med masser af gode dansere og tangoinspiration.

Men jeg var ikke længere i en rus, og mine tanker var ikke længere så føjelige. Smagen af saltvand, duften af tyrkisk kaffe og dansens umiddelbarhed var pludselig langt væk. Men der skulle jo danses, fordi det er det, man gør – man danser og danser og danser. Som Dervish-danserne, der snurrer om sig selv i en kontinuerlig bevægelse, altid kun med én fod på jorden. Hvis danserne gør det lang tid nok, siges det, at de opnår ekstase, der bringer dem til en højere form for bevidsthed.

Som Dervish-danserne er jeg også en smule religiøs, så jeg dansede. Hele natten. Med den samme følelse, som når man trækker den lidt for stramme sweaters over

hovedet, i netop de tre sekunder, hvor det er helt mørkt og det ikke er en selvfølge, at man kommer ud på den anden side.

Man kan vel sige, at jeg, på trods af min fortsatte tangoeuforisme, i virkeligheden var opfyldt.

I hvert fald udeblev tango-ekstasen.

Både fanatiker og realist

Men det er ikke tangoens skyld, at jeg ikke kan leve i en evig ekstase. Det er jo netop derfor, tangoen er – fordi livet bedst gøres med begge ben på jorden. Og så engang imellem er det rart at kunne snurre på et ben. Mest af alt handler det om balance. Mellem ønsket om overgivelse og ekstase, og tilstedeværelsen i hverdagen.

Så derfor bliver dette til fortællingen om livet mellem ekstasen og hverdagen: Hvis jeg snurrer for lang tid om mig selv, får jeg kvalme, og hvis hverdagen bliver alt for meget hverdag, bliver jeg rastløs. Det handler jo ikke alt sammen om tango.

Eller også er det fordi tangoen handler om alt sammen: netop at finde balancen, sådan at begejstringen og inspirationen bevares. Både i tangoen og i hverdagen. At længes væk og komme hjem igen. At hengive sig og vide, at alt har en begrænsning. At være både fanatiker og realist på én og samme tid. Deri består ekstasen. ■

*Tango på Axeltorv, august 2007.
Foto: Jørgen Vero*

Bal – bal – efterårsbal

Quinteto Zarate

Dette dynamiske og entusiastiske hollandske orkester består af Micha Molthoff (violin), Michel Mulder (bandoneon), Katrien Karimoen (piano), Gerard Splint (guitar) og Frances Dorling (kontrabas). Læs mere på: www.zarate.nl

DJ: Henrik Gødsbøll

Lørdag den 3. november 2007, kl. 21 – 03

Amager Selskabslokaler

Markmangade 9 -11

2300 Kbh. S

Entre: 100 kr. for medlemmer af Tangoforeningen. Øvrige: 145 kr. Ved indmeldelse i foreningen på dagen er prisen: 45 kr. for resten af året og 100 kr. i entre.